

midler mv. og ville dermed sammen med sit § 4 selskab kunne opnå bestemmende indflydelse i selskabet.

Under nr. 1) foreslås det, at § 4 selskabet og den offentlige forskningsinstitution ikke gennem erhvervelsen af ejerandele må opnå en sådan forbindelse med selskabet, som et moderselskab har til et aktieselskab, jf. ASL § 2, stk. 2, som citeret under forslaget § 8, stk. 2.

Der videreføres hermed samme begrænsning, som gælder for offentlige forskningsinstitutioner efter lov om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner, jf. § 16, stk. 2. Herudover tilføjes med dette lovforslag yderligere den begrænsning, at § 4 selskaber heller ikke i forening med hinanden eller i forening med offentlige forskningsinstitutioner må opnå bestemmende indflydelse gennem erhvervelsen af ejerandele i private selskaber.

Begrundelsen herfor er, at det ikke er hensigten, at selskaber med offentligt ejerskab skal have bestemmende indflydelse i private selskaber, som deltager i produktion.

Nr. 2) omhandler en såkaldt exit-strategi; altså dette at et aktieselskab stiftet efter § 4 skal forberede en strategi for afhændelsen af ejerandele, som overstiger 15% af den samlede ejerandel i en erhvervsdrivende virksomhed. En sådan strategi vil være at kategorisere som en forretningshemmelighed, idet den må betragtes som en følsom oplysning, der kan påvirke virksomhedens økonomiske situation.

Forslaget på 15% har sin baggrund i et tilsvarende loft, som Justitsministeriet har fastsat i bekendtgørelse nr. 809 af 23. oktober 1997 om anbringelse af fondes midler og bestyrelsesvederlag mv., § 10, hvorefter der i et selskab højst må erhverves aktier svarende til 15% af selskabets aktiekapital.

Den risikoafvejning, som ligger til grund for denne regel i Justitsministeriets bekendtgørelse, videreføres i dette lovforslag udfra den tankegang, at et selskab stiftet efter § 4 ikke skal binde for stor en del af sine midler i ét privat selskab. Heri ligger også en opfordring til selskabet stiftet efter § 4 om at sprede sine aktiviteter i virksomheder, der udvikler og produktmodner opfindelser fra forskningen med henblik på videresalg af viden og rettigheder. Synspunktet er endvidere, at det ikke er hensigten, at et selskab med offentligt ejerskab skal indgå med store ejerandele i private selskaber, som deltager i produktion.

Til § 10

Med fonds- og foreningsbegreberne i §§ 10-13 forstås fonde og foreninger omfattet af lov om fonde og

visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 11. august 1992 med senere ændringer, lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 14. december 2001 og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 9. januar 2002, for så vidt angår erhvervsdrivende foreninger, mens særlige forvaltningssubjekter inden for den offentlige forvaltning falder udenfor. Eksempler på sådanne særlige forvaltningssubjekter er Danmarks Grundforskningsfond og Vækstfonden.

Den foreslåede bestemmelse beskriver de situationer, hvor offentlige forskningsinstitutioner på vegne af en gavegiver kan stå som stifter af fonde. Forskningsinstitutionens rolle er at være fuldmægtig for gavegiver. Oprettelse af fonde kan efter bestemmelsen således kun ske, hvor fonden stiftes af midler modtaget i gave, og hvor gavegiver har stillet det som en forudsætning for modtagelse af gaven, at midlerne udskilles i en fond, og at institutionen skal stå som stifter. Der er således tale om at udføre en privatretlig gavedisposition i overensstemmelse med de givne rammer og ønsker fra gavegiver. Anmeldelser af fonde på vegne af gavegiver er en videreførelse af praksis på området.

Institutionen stifter således fonden på gavegivers vegne og i overensstemmelse med gavegivers ønske herom. Det er desuden et krav, at fondens hovedformål efter vedtægterne står i forbindelse med den pågældende institutions aktiviteter. Institutionen kan således ikke stå som stifter af fonde, der efter vedtægterne varetager formål uden sammenhæng med den pågældende institution, uanset at gavegiver har stillet dette som betingelse for modtagelse af gaven. I så fald må institutionen lade andre påtage sig stiftelsen.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse opstiller grænserne for, hvornår en offentlig forskningsinstitution kan anvende midler til afholdelse af udgifter for fonde og foreninger, som institutionen samarbejder med. Med bestemmelsen erstattes den tidligere praksis på området hjemlet i § 10, stk. 2, i den tidligere universitetslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 22. december 1999, samt bekendtgørelse nr. 358 af 17. maj 2001 om universiteters ikke-kommercielle samarbejde med fonde og foreninger, efter hvilke regler universiteterne i et vist omfang kunne yde indirekte støtte i form af lokaler og lignende til visse fonde og foreninger. Med den nye bestemmelse er det tanken, at der skal etableres et enklere og mere gennemskueligt system for denne type samarbejde.